

Rode: Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) udtalte om de meget omtalte Erklæringer af 27. Marts, at de var kommet frem som Resultat af Aftale og Forhandling, og at han ikke vilde være med til at vildlede Offentligheden paa dette Spørgsmaal. Tør jeg spørge, hvorledes det er muligt, at Sagen kan forholde sig saaledes, naar det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtaler, at han ikke havde noget Kendskab til disse Erklæringer, han havde nok noget Nys om det konservative Folkepartis Erklæring, men intet andet.

Korsgaard: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til Venstres Ordfører (Sigurd Berg). Jeg vil saaledes gerne understrege det ærede Medlems Udtalelser om, at det ærede Medlem fandt, at det vilde have været heldigt, om det konservative Folkeparti og Venstre straks havde fundet hinanden og derved havde skabt en stærk Stilling. Saavel det ærede Medlems Parti som mit Parti haaber jo, at efter dette Valg skal disse to Partier tilsammen være i Flertal. Jeg vil da haabe, at det ærede Medlem til den Tid ogsaa vil have den rette Forstaaelse af, at det naturlige Samarbejde mellem disse to Partier ligger deri, at vi søger at finde hinanden i rette Tid. Det ærede Medlem fra Skern udtalte, at Venstre til forskellig Tid havde fremsat Tilbud, der havde Sandsynlighed for at gaa igennem. Jeg kan ikke erkende, at disse Udtalelser er rigtige. Det er derimod rigtigt, at det konservative Folkeparti paa visse Tidspunkter for at opnaa Valg hurtigst muligt kunde se bort fra at faa den Valglov, som Partiet kunde ønske. Jeg skulde tro, at dette maa tjene det konservative Folkeparti til Ære, at det mod egne Partiinteresser kan forstaa, at der kan komme Situationer, hvor man maa se bort fra denne Partiinteresse og gaa til Valg paa en Valglov, som partimæssig set er meget uheldig for Partiet, og jeg vil haabe, at Vælgerne ude i Landet ogsaa vil forstaa at paaskønne det konservative Partis Stilling i saa Henseende.

Det ærede Medlem fra Skern synes at mene, at man slet ikke kan regne med Tal i Retning af at bestemme, om en Valglov vil virke retfærdigt eller ikke. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil faa Ret deri af mange, som overhovedet har beskæftiget sig teknisk set med Tal. Der kan for mig ikke være mindste Tvivl om, at samtlige de Tilbud, som er gjorte fra Venstres Side, paa ingen mulig Maade

kunde siges at ville have skabt en retfærdig Repræsentation for Partierne. Der er en svag Mulighed for, at det tilfældigvis kunde ske, men der er ingen som helst Sandsynlighed for end sige Tilløb til Sikkerhed for, at det vilde ske. Jeg tror at turde sige, at man med næsten absolut Sikkerhed kan gaa ud fra, at det Forslag, som nu vedtages, og som jo i alt væsentligt er det konservative Folkepartis, hvortil de andre Partier har sluttet sig, vil skabe virkelig Retfærdighed, saaledes at forstaa, at hvert Parti faar praktisk talt nøjagtig den Repræsentation, der kan tilkomme det. Ligesom mit Partis Ordfører (Asger Karstensen) skulde jeg mene, at i den Situation, hvori vi befinder os, en Situation, som maa karakteriseres derved, at man paa et vist Tidspunkt har krævet, at Folkets Dom skulde høres, vilde det have været yderst uheldigt, om man havde faaet eet Flertal i Folketinget og et andet Flertal i Folket. Ved de Forslag, som er fremsatte, saavel fra Regeringens som fra Venstres Side, kunde sligt meget let risikeres. Som før nævnt, tror jeg at turde sige, at dette kan ikke risikeres efter det Valglovsforslag, som ligger for nu.

Det ærede Medlem fra Skern udtalte, at hvis blot det konservative Folkeparti og Venstre havde været enige, maaske endda helst enige fra Begyndelsen, kunde vi have haft Valg for lang Tid siden. Det er mig ret ubegribeligt, hvorpaa det ærede Medlem bygger denne Antagelse, idet det er givet, at man kunde ikke faa Valg, man kunde ikke fremtvinge Valg udenom det Flertal, der indtil de sidste Dage har eksisteret i Folketinget. Nej, en Betingelse for at faa Valg var jo netop, at man kunde faa dette Flertal til at gaa med til Valg, og den Betaling, som dette Flertal krævede — man kan kalde det naturligt eller ikke naturligt, det er forsaavidt ligegyldigt —, var den, at man fik et Valglovsforslag, som disse Partier kunde tiltræde. Det centrale i det konservative Folkepartis Stilling i de sidste Dage har da ogsaa i Konsekvens deraf naturligt været, at man har stillet sig paa det Standpunkt, at Valg maatte vi tage hurtigt, Valg maatte vi have den 22., og da dette for det konservative Folkeparti af Hensyn til det sønderjydske Spørgsmaal var af alt overskyggende Betydning, maatte vi stille os paa det Standpunkt, at vi maatte gaa med til en Valglov, som kunde faa Flertal baade i Folketing og Landsting. Nu traf det sig altsaa saa heldigt, at dette kunde ske derved, at vi blev staaende